

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/406/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3108214988
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3108214988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa Y., zastúpeného W. proti odporkyni Y., občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 7.169,76 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. apríla 2013, č.k. 21C/226/2009-108, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 7.169,76 Eur s príslušenstvom titulom nezaplateného nájomného za užívanie nebytových priestorov v dome na B. ulici XX v D. na podnikateľské účely za obdobie od 01.07.2006 do 30.06.2010 s výnimkou februára 2008. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 01.01.2004 uzavreli účastníci zmluvu o nájme nebytových priestorov (navrhovateľ ako prenajímateľ), predmetom ktorej bol nájom priestorov v dome na B. ulici XX - kancelária, vrátane použitia sociálneho zariadenia na prízemí. Nájomné bolo dohodnuté sumou 6.000,- Sk bez uvedenia konkrétneho časového obdobia a bez uvedenia jeho splatnosti, doba nájmu bola dohodnutá na dobu neurčitú. Navrhovateľ nepredložil k tejto zmluve súhlas obce v zmysle ustanovení zákona č. 116/1990 Zb. o nájme nebytových priestorov. Okresný súd zmluvu o nájme nebytových priestorov, uzavretú medzi účastníkmi, nepovažoval za platnú, a to pre absenciu súhlasu obce a tiež pre neurčitosť ustanovení o splatnosti nájomného a chýbajúcom ustanovení o období, za ktoré bol nájom 6.000,- Sk dohodnutý. Navrhovateľ ďalej nepreukázal bez pochybností, či vôbec a za akú dobu a v akom rozsahu odporkyňa nebytové priestory užívala, preto nebolo možné ani využiť ustanovenie Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Nakoniec aj dôvod uzavretia spornej zmluvy, snaha dokazovať akýsi príjem navrhovateľa pre účely vybavenia úveru, svedčí o tom, že účelom zmluvy nebol prioritne nájom nebytových priestorov a platenie nájomného, čo minimálne ohľadne platenia nájomného potvrdili obaja účastníci. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 zákona č. 116/1990 Zb. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyni ako úspešnej účastníčke náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ a súdiac podľa obsahu podaného odvolania, domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že situácia sa medzi účastníkmi zmenila po rozvoze ich manželstva, kedy odporkyňa ako jeho bývalá manželka stále užívala bez platenia jeho majetok. Potom došlo k dohode, kedy si vzájomne dlžné sumy vyrovnali. Proti tomuto postupu v inom súdnom konaní i cez

snahu odporkyne toto spochybníť nenamietal nič sudca, ani prokurátor a bolo to podľa zákona. Neskôr nedochádzalo ani k tomuto spôsobu úhrady, a tak bola odporkyňa vyzvaná na uvoľnenie priestorov, čo neučinila a priestory ďalej využívala bez jeho súhlasu, čím mu vznikala škoda, pretože priestory nemohol prenajať a získať príjem. Zároveň mu i napriek jeho výzvam odporkyňa neumožnila používať ani „záchod“. Svedectvo o tom, vrátane fotografií, sa nachádza v spise 4Co/98/2013.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky navrhovateľa vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia účastníkov mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky navrhovateľa, uvedené v podanom odvolaní, preto nemohli v danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a zo spisu žiadne trovy odvolacieho konania odporkyni nevyplynuli.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.